

Jméno: Nela Jungmannová

Obor: Evropská studia a mezinárodní vztahy

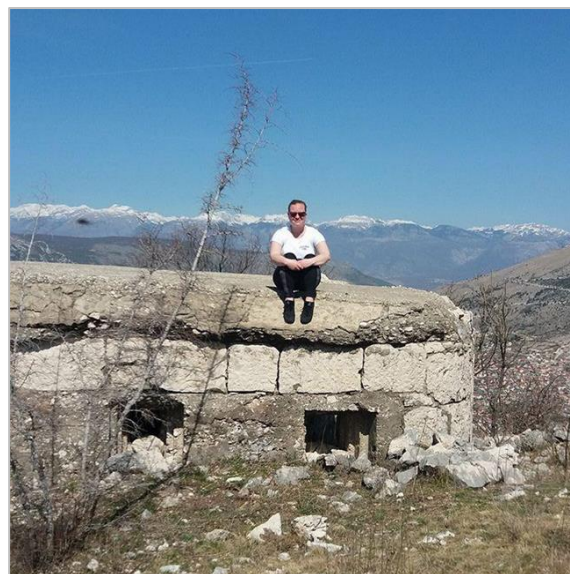
Studium: magisterské

Země pobytu: BOSNA A HERCEGOVINA

Instituce: University of Mostar

Typ mobility: studijní pobyt Erasmus+

Období výjezdu: LS 2017

Je tolik důvodů, proč vyrazit studovat do zahraničí, kolik je vyjíždějících studentů. Někdo si chce najít přátele z celého světa, další chce poznat jiné styly výuky, pro někoho je nejdůležitější zlepšení v jazyku, který se učí. Ale co vede člověka k půlročnímu studiu na univerzitě v Mostaru? V Bosně a Hercegovině, zemi zatížené korupcí, špatně fungující administrativou, a i dvacet dva let po válce stále znatelnou tenzí mezi třemi hlavními etniky, jež na území BaH žijí – Bošnjaky, Srby a Chorvaty?

Mě nikdy nelákalo studovat v západních zemích, nechtěla jsem vyjet na Erasmus za „každou cenu“, ale jakmile se objevila šance žít půl roku v téhle malé zemi v centru Balkánu, kterou jsem si oblíbila již před lety, neváhala jsem ani vteřinu. Důvod? Chtěla jsem ji skutečně poznat. Hovořit s místními, načerpat atmosféru, porozumět bosenské kultuře, politice i historii a pochopit, jak nejhorší konflikt v Evropě od dob druhé světové války ovlivňuje společnost dodnes.

A v tom jsem, troufám si tvrdit, uspěla.

Mostar nemá velkou univerzitu, nejezdí do ní každoročně stovky zahraničních studentů (měly jsme jen jednu spolužačku z Turecka), ani nemá dokonalý program pro studenty ze zahraničí. A proto jsme, já a moje spolužačka z UPOL, s kterou jsme vycestovaly, byly nuceny vystoupit z erasmácké ulity a opravdu v Mostaru začít žít.

Místo kamarádů z celého světa jsme získaly kamarády z Bosny, Chorvaty i Bošnjaky (Srbů v Mostaru moc není). Abychom mohly dennodenně fungovat, musely jsme se částečně naučit srbo-chorvatsky. Výuka probíhala především samostudiem, jelikož v Mostaru neměli kapacity na pravidelné hodiny v angličtině, a tak nám zbývalo hodně času na cestování, poznávání nejen města, v kterém jsme žily, ale celé země. Měla jsem možnost porovnat rozdíly v bošnjackém Sarajevu, srbském Trebinje a Mostaru, který se dodnes dělí na bošnjackou a chorvatskou část a jsou lidé, kteří nikdy nepřekročí řeku Neretvu a nenavštíví druhou polovinu města. Procestovaly jsme každý kout Hercegoviny, dostaly se na polorozpadlý, zapadlý a nikým nenavštěvovaný středověký hřbitov, se steccí, náhrobními kameny, které jsou typické pro Bosnu. Viděly jsme minová pole.

A někde po cestě jsem si Bosnu, malou, zvláštní zemi, která byla díky příkrým svahům a vysokým horám se špatnou infrastrukturou vždy v historii považována za neprostupného a nepřístupného samorosta,

zamilovala. Tahle země se spoustou vážných problémů ve všech rovinách, od ekonomických po sociální a etnické, se stala místem, které mi je bližší, než má rodná Česká republika.

Možná je to přehnané tvrzení, ale díky Erasmu jsem si našla druhý domov.

Katedra geografie

Přírodovědecká fakulta UP

DO SVĚTA NA ZKUŠENOU

